

DIALOGVS IN-
ter Angliam &
Scotiam.

• AVTHORE LEONELLO
Sharpe Anglo, sacra Theologia
Doctore.

CANTABRIGIÆ,
EX OFFICINA IOHANNIS
Legat. 1603.

304:02

DIALOGVS IN- *ter Angliam & Scotiam.*

Scotia incipit.

Henricus Latie caput abscidit ense colubres,
Cauda tamen vixit pernicioſa diu.
Filius e patrijs paſiſmum finibus egit,
Sic æquè caudam ſuſtulit atque caput.
Filia paſiſmo maior papaq; reducto,
Induit Hiſpano ſeq; ſuoſq; iugo.
Ecce deo dilecta minor duce filia Chriſto,
Virginea monſtrum fregit vtrunq; manu.
Et nunc Hiſpanam dicunt inhære Coronæ,
Vt nobis peſtem bis ſtruat vna domus.
Quæ ſi: ſed nolo grauius quid dicere, præter
Hoc vnum, multas intus alit Marias.
Quare, ſi cœlum repetet Regina, futuri
Anglia, dic ſodes, quæ tibi cura boni?

Anglia.

Scotia, quid præſens video, quid deinde futurũ
Principe translata, viderit ipſe Deus.

Prouidus ille mihi semper pater, illius alis
 Antehac tecta fui semper, & vsq; tegar.
 Illius auspicio princeps ductuq; saluti
 Optima prospexit, prospicietq; meæ.
 Regali seuisse manu vitulammina Cyrum,
 Quæ post aspicerent sæcula multa, ferunt.
 Et plantæ curam cælestis Elisa minorem
 Sumet, quam propria seuerit ipsa manu?
 Non ita. Non sibi, sed patriæ se vivere credit,
 Non sibi, sed domino seruit Elisa suo.
 Ergo ego præsentî fælix, secûra futuri
 In dominam viuo grata, deumq; colo.

Scotia.

Non colis, vt par est, nisi sancta mente labores
 Tecum posteritas vt sine fine colat.

Anglia.

Hoc est in votis: alijs sed cætera credo,
 Qui nos imperio consilioq; regunt.

Scotia.

Non tantum tua vota deus, sed facta requirit,
 Ignauas surda respuit aure preces.
 Indormis nimium possessis, Anglia, donis:
 Quæ sunt speratis inferiora bonis.

Anglia.

Spes est venturi. Sed quæ ventura putantur
 Nec bona sp̃e faciunt, nec mihi dāna metū.
 Grata deo donis placidè præsentibus vtor,
 Insanit, sperat qui meliora fore.

Scotia.

Scotia.

Si tibi non speres, natis sperare memento,
 Si tibi non timeas, discere timere tuis.
 Insanit quicumq; bonis præsentibus hærens,
 Non ex præteritis damna futura timet.

Anglia.

Vt regina bonis regnum præsentibus ornat,
 Sic & venturis eximet illa malis.
 Non ego maternæ possum diffidere curæ,
 Quam pro regali posteritate capit.

Scotia.

Verum lethali fractam decumbere morbo
 Supremum fama est aut obijisse diem.

Anglia.

Improba fama tibi nimiū mentita maligne est,
 Pisces turbatis vt capiantur aquis.

Scotia.

Esto, parens viuit. Quid ages orbata parente?

Anglia.

Tutores habeo, quos dedit illa mihi.

Scotia.

Dudlæo nuptam veris hæredibus olim
 Ianam tutores opposuere prius.
 Post Mariæ capiti tamen imposuere coronam,
 Quæ collo iniecit vincula bina tuo.
 Seruitio duplici mentes & corpora preffit,
 Vix certè Babylon tam truculenta fuit.
 Illa tuum corpus ceu febris acuta perussit,
 Depauit

Depauit flammis dum tua membra suis.
 Nūc maior recidiua lues grauiorq; timēda est,
 Ni pestis medica præueniatur ope.
 Principe defuncta, quid si Iana altera surgat?
 Vel Maria ex vestris altera diffidijs?
 Quis tum gliscētes procerum cōponere lites?
 Mota quis imperio tollere bella potest?
 Ergo si viuat, viuam feruentius ora,
 Vt successorem nominet ipsa suum.

Anglia.

Si faciat, minuet simul ac diuisit honores,
 Augebit vires nec tamen inde suas.

Scotia.

Erras. Maiorem præbent duo lumina lucem,
 Maiores vires & duo regna dabunt.

Anglia.

At soli Occiduo mundus præponet Eoum,
 Respiciet iuuenem, negliget ille senem.

Scotia.

Ipsa suum ponet senium, repetetq; iuventam
 Prolis adoptiuæ iam quasi facta parens.

Anglia.

At sibi præproperè fodiet quasi viva sepulchrū,
 Si successorem nominet ægra suum.

Scotia.

Inq; suo regnum condet defuncta sepulchro,
 Ni successorem nominet ægra suum.

Anglia.

Anglia.

Summa sed ipsa pati quævis discrimina malim,
 Illi quàm minimum salua creare metum.

Scotia.

Rursus communem propriæ dea tanta salutē
 Præferret, sibi non orta, sed orta tibi.

Anglia.

Patria Reginam, Patriam Regina peræquē
 Curat, cum membris certat amore caput.
 Et cum sit corpus dignum immortale manere,
 Mortali capitis condicione dolet.

Scotia.

Ergo in se moriens, alium sibi sanguine iunctū,
 In quo perpetuò vivat, Elisa paret.
 In quo mansuetum pectus, naturaq; mitis
 Syncera decorent cum pietate genus.
 Qui regni genium, totamq; effingat Elisam,
 Perfecti specimen servet ut imperij.
 Et iustum regimen pertexat, & acta propaget,
 Conseruetq; pio consita septa gregi.
 Nobilibus cleroq; tuo se præbeat æquum:
 Sitq; pater populi, mater ut illa, tui.
 Cui velut Æneæ parvus succrescat Iulus,
 Spes gentis, surgens ad tria regna puer.
 In quo te cernas veluti iuvenescere, visa es
 Quæ sub Regina consenuisse sene.

Anglia.

At consanguinei multū. Prenstantibus vnum
 Quem

Quem consanguineis omnibus ante ferat?

Scotia.

Quē, nisi regali qui sanguine proximus hæres
Est etiam puri fautor Evangelij?

Anglia.

Hen. 8. for-
res, Marga-
reta minor,
proaua
Regis.
Maria mi-
nor. Mater.
Beuch.

Proximus in dubio est. binæ peperere sorores,
Sed fecunda foris prima, secunda domi.

Scotia.

Quin igitur natus maioris iure sororis
Speret, quo sceptrum filia fratris habet?

Anglia.

Stat. Edw. 3.
reg. 25.

Lege mea veteri peregrinus pellitur hæres.

Scotia.

Excipitur proles regia lege tua.

Ang. Aduena sed rex est. *Sco.* Sed nō est aduena
Intra qui quatuor natus erat maria. (lege,

Anglia.

Subdere colla iugo Scoti non sustinet Anglus.

Scotia.

Sustinet Hispani subdere colla iugo?

Anglia.

Hispano dabimus, Scoto quia sceptrum nega-
Est nobis soboles regia nata domi. (mus?

Scotia.

Fæmina? præfertur frater sine iure secundus.

Mas? intrat nullo iure secunda soror.

Anglia.

At testamento legata corona secundæ.

Scotia.

Arbella fi-
lia Caroli
fratris mi-
noris.
D. Ben. pro-
les Mariæ
sororis mi-
noris.

Scotia.

At testamento nulla Corona datur.
 Cœlum distribuit nobis, non terra Coronas,
 Non homo, sed transfert regia sceptrâ deus.

Anglia.

At iuramento nos associavimus vno.

Scotia.

Et scelus implebit, quod dolus imposuit ?

Anglia.

Nato ius regni sceleris rea mater ademit.

Scotia.

Ius à patre suo non minus ille tenet.
 Sanguis regalis corrumpi nescit, & vna
 Cum persona rea est, stirps sine labe manet.
 Sed quæ iustitia est, ut natus criminis expers
 Matris delictum, matre luente, luat ?
 Alter privetur regno, velut altera vita ?
 Hic diadema suum perdat, ut illa caput ?
 Arbellæ nuper proles Suffolcia nostræ
 Iuncta maritali dicitur esse iugo.
 Ut bino ex titulo falso bonus exeat vnus
 Scilicet, & procures dividat ille tuos.
 Sic intestino discripta Britannia bello,
 Proh dolor, Hispanæ est præda futura lupe.
 Quæ domini sanctos exterminet impia cultus,
 Et sanam extirpet gens malesana fidem.
 Hasq; bonas segetes, hæc culta novalia perdat,
 Quæ pax cum pura religione tulit.

Ergone

Ergone pacificæ veprem succedere oliuæ,
 Quæ mittet flammam in sata læta, fines?
 Inuida quæ totam paulatim abolebit Elisam,
 Disjicietq; piæ Nobile Mentis opus,
 Illius leges rescindet, & acta refiget,
 Reddet rescriptis irrita dona suis,
 Sæuiet in charos cineres, Monumēta reuellet,
 Calcabit pedibus sacra sepulchra suis,
 Et, ne pontifici sua victima viua negetur,
 Consumet lentis viscera sancta rogis,
 Illustresq; domos tollet, vilesq; reponet,
 Destruet & gentem, si queat, Angligenum?
 Scilicet hæredem falsam prius Anglia sumet,
 Vt sanctum rabidæ cedat ouile lupæ?
 Vrgeat ostendi verum, falsamq; repellat,
 Qui mala, cum possit, non vetat, illa facit.

Anglia.

Reginam & procures iniustè, Scotia, taxas,
 Ex vano nimium suspiciosa metu.
 Expulit illa semel Balaamū, iterumne reducet?
 Vltiq; Balacum est, vt sua sceptrā gerat?
 Eiecit nuper Balamitas, rursus vt intrent?
 Rursus agat partes gens furiosa suas?

Scotia.

At, nisi præcaueas, Ba-lac Balaamq; redibunt,
 Esq; iterum tragicis scena futura malis.
 Sternit ad Angliacam furtim Iesuita coronam
 Eugeniz quauis proditiōe viam.

Anglia

Anglia.

At fore confido, multis vt Elisa superstes
 Eugenij longum meq; meosq; beet.
 Confectoq; sibi tandem feliciter auro,
 Inueniat, tradat cui diadema, caput:
 Vniusc; animis certent concordibus omnes,
 Et veri haredis regia signa sequi.
 Interea expectet Scotus, dum Diua, quod o sit
 Serius, in Cælos, vnde profecta, redit.

Scotia.

At non Eugeniz libet expectare Coronam,
 Præripiet capiti, si modo possit, eam.
 Vt gladij quæ iure sui, non sanguinis intret,
 Omnia scepra tamen sanguinolenta gerat.
 Vel nemo, vel rex genti communis vtriq;
 Scotus perpetuæ causa salutis erit.
 Nam iuncta Arbelle si stirps Suffolcia regnet,
 Perpetuum bellum stirps dabit illa tibi.
 Sin ex Austriaca malis tibi sumere germen
 Papismum templis scito redisse tuis.
 Sic longam pacem tollet Suffolcia, pacem
 Austria cum puro tollet Euangelio.
 Vel nemo, vel rex Scotus seruabit vtrumq;
 Pacem cum vera religione feret.
 Ergo si reliquis legeres ex omnibus vnum,
 Dignior is reliquis omnibus vnus erat.

Anglia.

Iure valet forsân meritisq;, at vincitur armis,
 Ius

Ius sine vi cedit, vis sine iure valet.

Scotia.

Falleris. Ille suis armis valet, ille propinquis,
Ille hominum fretus viribus, ille Dei.

Illum Germani, Dani, Belgæq; sequentur,
Accedet maior pars meliorq; tui.

Nunc meritis, causa, causamq; tuentibus armis
Cum valeat Scotus, cætera mitte Deo.

Sūma: dolor gentis Maria, Elisabetha voluptas.

Vnica, Iacobus spes, Isabella timor.

Hen. 7. Natæ Atavus stirpi maioris lege cavebat;

Ed. 1.

Natorum extincto semine, sceptrā dabat.

Vt causas omnes præcideret, ex quibus inter
Binas existerant bella cruenta rosas.

Ni patris tibi, quā nati suprema voluntas
Sit prior, ista status forma futura tui est.

Ingruet aut binas inter discordia stirpes,
Dissidio clades aut Mariana tuo.

Sic vel quassa tremet civilibus insula bellis
Tota, vel infandis ignibus vsta ruet.

Me tibi sic iunxit sanguis, vicinia, Christus,
Vt te stante ego stem, teq; cadente cadam.

Vna salus, vnum discrimen vtriq; futurum est,
Sola vigere nequis, sola perire nequis.

O deus omnipotēs, tua nos instantibus ambas,
Dextra potens tantis liberet vna malis.

Vni vt tota semel subiecta Britannia regi,
Perpetuum Christo præbeat hospitium.

Anglia

Anglia.

Dum nos colloquimur, fatis concessit Elisa,
 Mortua felices nos miserofq; facit.
 Nam procerū precibus crebrò cōmota fuorū,
 Substituit regem iam moribunda tuum.
 Infœlix, tali quòd fim privata parente,
 Fœlix, quòd tanto rege parente fruar.
 Illum ego post vnam tacito venerabar Elifam
 Pectore, cū leges me vetuere loqui. (dis,
 Nūc, mihi qui faciē renovas, mēa damna repē-
 Ut viuas, regnes, magne Iacobe, precor.
 Et proles folium teneat Regalis auitum,
 Dum sol cum luna lumen in orbe suum.

Sit nomen domini benedictum.